

‘วินัย’ สร้างอนาคต

เด็กคนหนึ่งเติบโตขึ้นอย่างไรวัยเพราะพ่อแม่เลี้ยงมาอย่าง
กลัวลูกลำบาก ยอมให้ตื่นนอนตามใจชอบ อยากทำอะไรก็ทำได้
ตามใจโดยไม่เคยมีการห้ามปราม ไม่อยากทำอะไรก็ไม่ต้องทำ
ส่วนเด็กอีกคนหนึ่งพ่อแม่ฝึกฝนให้วินัยทั่วตัววัยเด็ก ตื่นนอนไป
โรงเรียนแต่เช้า ทำตัวตามกฎระเบียบที่พ่อแม่กำหนด ถึงอยาก
ทำบางอย่างก็ไม่ได้ทำตามใจปรารถนาจนเติบโตขึ้นอย่างผ่าน
ความลำบากพอสมควร ซึ่งตรงข้ามกับเด็กคนแรก เรื่องนี้
คงยากนักที่คิดว่าเมื่อเติบโตขึ้นเด็กคนใดจะมีโอกาสประสบ
ความสำเร็จในชีวิตมากกว่ากัน

‘วินัย’ หมายถึงการกระทำสิ่งซึ่งตรงข้ามกับความ-
ปรารถนา เช่น ถึงเวลาหกโมงเช้าต้องตื่นนอน คนไม่มีวินัยจะ
นอนต่อตามที่ตนเองต้องการ ส่วนคนมีวินัยจะลุกขึ้นแม้ใจอยาก
จะนอนต่อก็ตามที คนที่กินอาหารอย่างตามใจปากโดยไม่คำนึง
ถึงปริมาณและสิ่งซึ่งบริโภคเข้าไปคือ คนขาดวินัย ส่วนคนที่
ข่มใจตนเองได้ ไม่บริโภคตามใจหากเลือกแต่สิ่งที่มีประโยชน์
หลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นโทษ คือคนมีวินัย

เส้นแบ่งการมีและไม่มีวินัยก็คือการชนะใจตนเอง คนที่
สามารถบังคับใจตนเองได้ก็คือคนมีวินัย เราพอจะมองเห็นได้ว่า
เด็กสองคนข้างต้นจะมีอนาคตแตกต่างกันอย่างไร

อะไรที่ทำให้คนคนหนึ่งมีวินัย ? คำตอบก็คือการถูกฝึก
ถูกบังคับ ตั้งแต่อยู่ในวัยเด็กโดยพ่อแม่ซึ่งเป็นครูคนแรกของลูก
สิ่งแวดล้อมในครอบครัวที่อาจมีปู่ย่าตายายและพี่ป้าบ้านอาเป็น
ปัจจัยประกอบ สังคมแวดล้อม โรงเรียน ฯลฯ

เด็กญี่ปุ่นได้ชื่อว่าเป็นเด็กมีวินัยมาตั้งแต่เป็นเด็กเล็ก เมื่อ
อยู่โรงเรียนก็มีความอดทนในการเข้าคิว เก็บกระเป่าและ
รองเท้า กล่องอาหารก็เก็บใส่กระเป่ากลับบ้าน ฯลฯ เมื่อมาถึง
บ้านอย่างแรกที่ทำก็คือวิ่งไปล้างมือให้สะอาด เก็บรองเท้า
เปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนที่จะทำสิ่งอื่น เมื่อมีการบ้านก็จะตั้งใจทำส่ง
ครูกันทุกคน เข้าแถวและเข้าห้องเรียนตรงเวลา ภายในบริเวณ
โรงเรียนก็สะอาดเรียบร้อย เพราะไม่มีใครทิ้งเศษกระดาษหรือ
ขยะลงพื้นอย่างเด็ดขาด

เคยถามเด็กวัยรุ่นญี่ปุ่นว่าเคยลัดคิวหรือไม่ เขาไม่เข้าใจ
คำถามในตอนแรก เมื่อขยายความเขาจึงเข้าใจ เหตุที่ไม่เข้าใจ
คำถามในตอนแรกก็เพราะในใจเขาไม่มีความคิดในเรื่องการ
ลัดคิวเลย ไม่รู้จักการลัดคิวเพราะถูกฝึกให้อยู่ในแถวและอดทน
จนถึงคิวตนเอง ไม่เพียงแต่ไม่เคยลัดคิวเท่านั้น แต่คิดเขายัง
ไม่เคยคิดเลย

การมีวินัยทำให้โอกาสในการออกนอกกลุ่มนอกทางลดลงเป็น
อันมาก เพราะสามารถข่มใจตนเองได้มากกว่าคนที่ขาดวินัย ซึ่ง
รักที่จะทำอะไรตามใจตนเองอยู่เสมอ การมีวินัยทำให้การเดินทาง
สู่จุดหมายง่ายขึ้นและมีโอกาสสำเร็จมากขึ้น

คนขาดวินัยจะเป็นคนสะเปะสะปะ รักสบายและชอบ
ตามใจตัวเอง เมื่อประสบกับสิ่งเลวร้ายเช่นเหล้าและยาเสพติด
ก็มีโอกาสสูงกว่าที่จะติดเหล้าหรือยา อันเนื่องมาจากความอยากลอง
ความอยากรู้อย่างเป็นไปโดยธรรมชาติ เมื่อเป็นคนตามใจตนเอง
อยู่แล้วอย่างขาดวินัย การทดลองจนติดก็อาจเกิดขึ้นได้

เด็กญี่ปุ่นนั้นเป็นที่รู้กันดีว่าถูกสอนให้รักเกียรติยศเสพติด
ถูกฝึกให้อยู่ห่าง ไม่ข้องแวะกับคนที่เสพ อัตรการติดยาของวัยรุ่น
ญี่ปุ่นจึงต่ำกว่าเด็กในวัยเดียวกันในยุโรปและสหรัฐอเมริกาเป็น
อันมาก การมีวินัยจึงเป็นเกราะกำบังซึ่งเปรียบเสมือนกับการได้
รับรางวัลโดยอัตโนมัติ

เด็กที่สบายในตอนต้นชีวิตเพราะไม่ถูกฝึกให้มีวินัยจะ
ลำบากในเวลาที่เหลือของชีวิต ส่วนเด็กที่ลำบากในตอนต้นชีวิต
เพราะถูกฝึกและบังคับให้มีวินัย ก็จะสบายไปตลอดชีวิต

จงฝึกลูกหลานของเราให้มีวินัยกันตั้งแต่เด็ก ๆ กันเถอะ
เพื่ออนาคตที่ดีของเขา

